

“मीठे बच्चे – अब फरक्के घरमा जानुछ, त्यसैले देह-भानलाई भुल्ने र आफूलाई अशरीरी आत्मा सम्झ, सबैबाट ममत्व मेटाइदेऊ।”

परश्च:- सङ्गमयुगमा तिमी बच्चाहरूले बाबाबाट कुनचाहिँ अक्कल सिकछ्यौ?

उत्तर:- तमोप्रधानबाट सतोप्रधान कसरी बनने, आफ्नो तकदिरलाई उच्च कसरी बनाउने – यो अक्कल अहिले नै तिमी बच्चाहरूले सिकछ्यौ। जो जति योगयुक्त र ज्ञानयुक्त बने को छ उसको त्यति उनति हुँदै जानुछ। उनति गरने बच्चाहरू कहिल्यै पनि छिपन सक्दैनन्। बाबाले हरेक बच्चाहरूको करमबाट जाननुहुन्छ, कुन बच्चाले आफ्नो तकदिर उच्च बनाइरहे को छ?

गीत:- मरना तेरी गली मे :.....

ओम् शान्ति। सबै बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ। बच्चाहरू भन्नाले सबै सेन्टरहरूका बच्चाहरूले जानेका छन्। बाबाले हामी ब्राह्मणहरूको लागि भननुहुन्छ, बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ? जीवन छुँदै गलाको हार बनको लागि अर्थात् मूलवतनमा गएर बाबाको घरमा रहनको लागि। त्यो शिवबाबाको घर हो नि, जसमा सबै शालिग्रामहरू रहन्छन्। प्यारा बच्चाहरू! ब्राह्मण कुलभूषण, स्वदर्शन चक्रधारीहरूले जानेका छन्, अवश्य उहाँ बाबा नै आउनु भएको हो। भननुहुन्छ – अब तिमी अशरीरी बननुछ अर्थात् देहको भानलाई भुल्नुछ। यो पुरानो दुनियाँ त मेटिन्छ। यस शरीरलाई पनि छोडनुछ अर्थात् सबैलाई छोडनुछ किनकि यो दुनियाँ नै खतम हुनुछ। त्यसैले अब जानुछ फरक्के घर। सबै बच्चाहरूलाई अब खुसी हुनुछ किनकि आधाकल्प घर जानको लागि धेरै धक्का खाएका छौ। तर मार्ग मिलेन। अझै भक्तिमार्गको आडम्बर देखेर मनुष्य फँसन्छन्। यो हो भक्तिमार्गको दलदल, जसमा मनुष्य मात्र गलासम्म फँसिसकेका छन्। बच्चाहरूले भनन्छन् – बाबा हामीले पुरानो दुनियाँ, पुरानो शरीरलाई भुल्छौ। अब हजुरको साथमा अशरीरी बनेर घरमा जान्छौ। सबैको बुद्धिमा छ – परमपिता परमात्मा परमधामबाट आउनु भएको छ, हामीलाई लिएर जानको लागि। केवल भननुहुन्छ – तिमी पवित्र बनेर मलाई याद गर। जीवन छुँदै पनि मरनुछ। तिमीले जानेका छौ – त्यहाँ घरमा आत्माहरू रहन्छन्। ती आत्मा पनि त बिन्दु हुन्। निराकारी दुनियाँमा सबै आत्माहरू जानुछन्, जति मनुष्य छन् त्यति आत्माहरू त्यहाँ हुन्छन्। आत्माहरूले त्यस महत्तत्त्वको कति थोरै ठाउँ लिनन्छन्। शरीर त यति ठूलो छ, कति धेरै ठाउँ लिनन्छ। बाँकी आत्मालाई कति ठाउँ चाहिन्छ? हामी आत्माहरूले कति थोरै स्थान लिनछौ? धेरै सानो। बच्चाहरूलाई यी सबै कुरा बाबाद्वारा सुन्ने सौभाग्य अहिले नै मिलेको छ। बाबाले नै बताउनु हुन्छ – तिमी विना शरीर आएका थियौ फेरि शरीर धारण गरेर पारट खेल्यौ, अब फेरि जीवन छुँदै पनि मरनुछ, सबैलाई बिरसिनुछ। बाबाले आएर मरन सिकाउनु हुन्छ। भननुहुन्छ – आफ्नो बाबालाई, आफ्नो घरलाई याद गर। खुब पुरोधार गर। योगमा रहनाले पाप नाश हुन्छ। फेरि आत्मा तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनछ त्यसैले बाबाले राय दिनहुन्छ – कल्प पहिला पनि भनेको थिएँ, देहका सबै सम्बन्ध छोडेर म एकलाई याद गर। सबैका एक बाबा त उहाँ हुनुहुन्छ नि। तिमी प्रजापिता ब्रह्माका मुख वंशावली बच्चाहरू हो, जसले ज्ञान पाइरहन्छौ। शिवका बच्चाहरू त हो नै। यो त सबैलाई निश्चय छ – हामी भगवानका बच्चाहरू हो। तर उहाँको नाम, रूप, देश काललाई बिरसिएका हुनाले, भगवानसँग कसैको पनि त्यति प्यार हुँदैन। कसैलाई दोष दिनहुन्छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ।

बाबाले समझाउनु हुन्छ – तिमी आत्मा कति सानो बिन्दु हो, त्यसमा ८४ जनसङ्ख्याको पारट भरिएको छ। कति आश्चर्य छ। आत्माले कसरी शरीर लिएर पारट खेलछ। अहिले तिमीलाई बेहदको पारटको जानकारी भएको छ। यो ज्ञान अरू कसैलाई पनि छैन। तिमी पनि देह-अभिमान थियौ। अहिले कति पल्टा खाएको छ। त्यो पनि हरेकको तकदिरमा भर परेको छ। कल्प पहिलाको तकदिर अहिले साक्षात्कार

भइरहे को छ। दुनियाँ मा कति धेरै मनुष्यहरू छन्। हरै कको आफ्नो तकदिर छ। जसतो-जसतो जसले करम गरे को छ तयस अनुसार दुःखी, सुखी, धनवान, गरिब बनछन्। आतमा नै बनछ। आतमा कसरी सुखमा आउँछ, फेरि दुःखमा आउँछ- यो बाबाले बसेर समझाउनु हुन्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनने अककल बाबाले नै सिकाउनु हुन्छ। कलप पहिला जसतै। जति जसले अककल पाएका थिए, तयति अहिले पाइरहेका छन्। अनत्य समसमा तिमीहरूले हरै कको तकदिरलाई बुझ्ने छौ। फेरि भन्छन्- कलप-कलप हरै कको तकदिर यसतै हुन्छ। जो राम्रो योगयुक्त, ज्ञानयुक्त छ, उसले सेवा पनि गरिरहनछ। पढाइमा सधैं उनति भइरहनछ। कोही बच्चाहरूले छिट्टै उनति गरछन्, कसैले धेरै मेहनत गरछन्। यहाँ पनि यसतै हो। कलप पहिला जसतै जस-जसले उनति गरछन्, उनीहरू छिपन सक्दैनन्। बाबाले त जान्नुहुन्छ नि- सबैको समबन्ध शिवबाबासँग छ। यी ब्रह्माले पनि बच्चाहरूको करम देखेर समझनछन् भने उहाँले पनि देख्नुहुन्छ। यिनीसँग कसैले छिपाउलान् तर शिवबाबासँग त छिपाउन सक्दैनन्। भक्तिमार्गमा पनि परमात्मासँग छिपाउन सक्दैनन् भने ज्ञानमार्गमा कसरी छिपाउन सक्छन्? बाबाले समझाइरहनु हुन्छ, पढाइ त धेरै सहज छ। करम पनि गर्नु छ। रहने पनि मितर समबन्धीहरूसँग पुरानो दुनियाँ मा नै हो। त्यहाँ रहेर मेहनत गर्नु छ। यहाँ रहेर पुरुषार्थ गर्नेहरू भन्दा तयहाँ घरमा रहेर पुरुषार्थ गर्नेहरू अगाडि जान सक्छन्। यदि यसतो लगन छ भने। शास्त्रमा अरजुन र भिल्लको उदाहरण छ। हुन त भिल्ल बाहिर रहनथ्यो तर अभ्यासबाट ऊ अरजुन भन्दा पनि तीर चलाउनमा होसियार भयो। तयसैले गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान रहनु छ। तिमीले यो उदाहरण पनि देख्छौ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर धेरै राम्रो सेवा गर्न सक्छन्। उनीहरूले धेरै उनति गरिरहनछन्। यहाँ रहनेहरूलाई पनि मायाले छोड्दैन। यसतो होइन बाबाको पासमा आउनाले छुट्छ। होइन, हरै कको आ-आफ्नो पुरुषार्थ हुन्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहनेहरूले यहाँ रहनेहरूले भन्दा राम्रो पुरुषार्थ गर्न सक्छन्। धेरै राम्रो बहादुरी देखाउन सक्छन्। महावीर उनलाई नै भनिन्छ, जो गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान बनेर देखाउँछन्। भन्छन्- बाबा हजुरले सबै त्यागनु भयो। मैले कहाँ त्यागको हुँ र, मलाई तिनीहरूले नै छोडेर गएका हुन्। बाबाले त कसैलाई पनि छोड्नु भएको होइन। घरमा अरू बच्चाहरू पनि आए। बाँकी कन्याहरूलाई त बाबा भननुहुन्छ- तिमीले यो ईश्वरीय सेवा गर। यिनी पनि बाबा हुन्, उहाँ पनि बाबा हुनुहुन्छ। कुमार पनि धेरै आए तर चलन सकेनन्। कन्याहरू फेरि पनि राम्रा छन्। कन्याहरू १०० ब्राह्मण भन्दा उत्तम मानिन्छन्। ती कन्या उनै हुन्, जसले २१ कुलको उद्धार गरछन्, ज्ञानको बाण मारछन्। बाँकी जो गृहस्थमा रहन्छन्, उनीहरू पनि बी.के. भए। पछि गएर उनीहरूको बन्धन खतम हुन्छ। सेवा त गर्नु छ नि। कति सेवा गर्ने बच्चाहरू बापदादाको दिलमा चढेका छन्, जसले हजारौंको कल्याण गरिरहेका छन्। तयसैले यसता सेवधारी बच्चाहरू प्रति आशीर्वाद पनि आइरहनछ। उनीहरू दिलमा चढिरहनछन्। जो दिलमा छन् उनै गददीमा बस्छन्। बाबा भननुहुन्छ- आपसमा मिलेर युक्ति रचदै गर, सबैलाई मार्ग देखाउने। चित्र पनि बनिरहनछन्। यो सबै प्राकटिकल कुरा हो।

अहिले तिमीले समझाउँछौ- परमपिता परमात्मा निराकार हुनुहुन्छ, उहाँ पनि बिन्दु हुनुहुन्छ। तर उहाँ ज्ञानका सागर, पतित-पावन हुनुहुन्छ। आत्मा पनि बिन्दु हो। बच्चा फेरि पनि सानो हुन्छ। बाबा र बच्चामा फरक त हुन्छ नै। आजकल त १५-१६ वर्ष उमेर भएका पनि पिता बनछन्। फेरि पनि बच्चा पिता भन्दा सानो नै भयो नि। यहाँ आश्चर्य हेर- बाबा पनि आत्मा, बच्चा पनि आत्मा। उहाँ हुनुहुन्छ परम आत्मा, ज्ञानको सागर। बाँकी सबैले आफ्नो पढाइ अनुसार उच्च वा निम्न पद पाउँछन्। सारा आधार पढाइमा छ। राम्रो करम गरेमा उच्च पद पाउँछन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सृष्टिको आदि, मध्य, अनत्यको ज्ञान छ। स्वरगमा केवल भारतवरण नै थियो, अरू कुनै खण्ड थिएन। तयसैले आफ्नो स्वरग सानो न्यू भारतखण्डमा देखाऊ। जसरी द्वारिका नाम होइन, लक्ष्मी-नारायणको वंशजको राज्य लेख्नुपर्छ। बुद्धिले पनि भन्छ- सतयुगमा पहिला दैवी वंशको राज्य हुन्छ। उनको गाउँ हुन्छ, साना-साना इलाका हुन्छन्। यो पनि विचार सागर मनथन गर्नु छ। साथ-साथै शिवबाबासँग बुद्धिको योग पनि लगाउनु छ। हामीले यादबाट नै बादशाही लिनछौ। यादद्वारा नै मैला निसकिन्छ, यसमा नै सारा मेहनत छ। कैयौंको बुद्धिले बाहिर धक्का खाइरहनछ, यहाँ बसेर पनि

सारा समय यादमा रहन सकदैनन्, बुद्धि अरूतरफ जानछ। भक्तिमारगमा पनि यसत् हुन्छ। श्रीकृष्णको भक्ति गरदा-गरदा बुद्धि अरूतरफ जानछ। नवधा भक्ति गरनेहरूले साक्षात्कारको लागि धेरै मेहनत गरछन्। कति घण्टासम्म बसछन्, कृष्ण बाहेक अरू कसैको याद नआओस्, ठूलो मेहनत हो। यसमा ८ को र फेरि १६१०८ को माला हुन्छ। उनीहरूले त लाखौंको माला पनि देखेका छन्। तर ज्ञानमारगको माला धेरै मूल्यवान छ। भक्तिमारगको माला सस्तो छ किनकि यसमा त रूहानी मेहनत छ। कृष्णलाई देखेर खुसी भएर नृत्य गरछन्। भक्ति र ज्ञानमा रात-दिनको फरक छ, त्यसमा यो कुरा समझाइ दैन- कृष्णलाई याद गर्नाले मैला निसकिन्छ। यहाँ त समझाइन्छ, जति बाबालाई याद गर्यो त्यति पाप नाश हुन्छ। तिमी बच्चाहरू अहिले योगबलबाट विश्वको मालिक बनछौ। यो कसैको सपनामा पनि खयाल हुँदैन। लक्ष्मी-नारायणले कुनै लडाईं आदि गरेनन्। तर उनीहरू विश्वको मालिक कसरी बने? यो त तिमी बच्चाहरूले नै जानेका छौ। बाबा भननुहुन्छ- योगबलबाट तिमीलाई राजाई मिलेछ। तर तकदिरमा छैन भने पुरुषार्थ नै गरदैनन्। सेवाधारी बनदैनन्। बाबाले त डाइरेक्शन दिइरहनुहुन्छ- यसरी-यसरी प्रदर्शनी गर। कमतीमा १५०-२०० प्रदर्शनीहरू एक दिनमा हुन्। गाउँ-गाउँमा चक्कर लगाऊ। जति सेन्टरहरू, त्यति प्रदर्शनीहरू। एक-एक सेन्टरमा प्रदर्शनी भयो भने समझाउनमा सहज हुन्छ। सेन्टरहरू पनि दिन-प्रतिदिन ठूला हुँदै जान्छन्, जहाँ चित्र आदि पनि राख्न सकियोस्। चित्रहरूमा पनि आविष्कार भइरहन्छ। वैकुण्ठको चित्र धेरै सुन्दर महल आदि भएको बनाउनु परेछ। पछि गएर समझाउनको लागि राम्रा-राम्रा चित्र निसकिदै जान्छन्। वानप्रस्थ अवस्था भएकाहरूले घुमदै-फिरदै पनि सेवा गरिरहन्, जसको भाग्य उदय हुन्छ, उनीहरू निसकिदै जान्छन्। कति बच्चाहरूले त कुरम गरेर आफ्नो इज्जत गुमाइरहन्छन्, अनि यज्ञको पनि इज्जत गुमाउँछन्। जस्तो चालचलन त्यस्तै पद। जसले धेरैलाई सुख दिनछन्, उनको त नाम गायनयोग्य हुन्छ। अहिले सरव गुणमा सम्पन्न त बनेका छैनौ नि। कोही-कोहीले धेरै राम्रो सेवा गरिरहेका छन्। यसता-यसताको नाम सुनेर बाबा धेरै खुसी हुनुहुन्छ। सेवाधारी बच्चाहरूलाई देखेर बाबा खुसी हुनुहुन्छ नि। राम्रो सेवामा मेहनत गरिरहन्छन्। सेन्टरहरू पनि खोलिरहन्छन्, जसबाट हजारौंको कल्याण हुन्छ। उनीहरूद्वारा फेरि धेरै निसकिदै जान्छन्। सम्पूर्ण त कोही पनि बनेका छैनन्। भूल पनि केही न केही भइरहन्छ। मायाले छोड्दैन। जति सेवा गरेर आफ्नो उन्नति गरछन् त्यति नै दिलमा चढ्छन्। त्यति नै उच्च पद पाउँछन्। फेरि कल्प-कल्प त्यस्तै पद हुन्छ। शिवबाबासँग त कसैले छिपाउन सकदैन। अनन्तमा हरेकलाई आफ्नो कर्मको साक्षात्कार त हुन्छ। अनि के गर्न सक्छन्! जोड-जोडले रूनु परनेछ। त्यसैले बाबाले समझाइरहनुहुन्छ, यसतो कुनै पनि कर्म नगर जो अनन्तमा सजायको भागी बननु परोस्, पश्चात्ताप गर्नु परोस्। तर जतिसुकै समझाए पनि तकदिरमा छैन भने पुरुषार्थ गरदैनन्। आजकलका मनुष्यले त बाबालाई जानेका छैनन्। भगवानलाई याद गरछन् तर जानेका छैनन्। उहाँले भनेको मान्दैनन्। अहिले उहाँ बेहदको बाबाबाट तिमीलाई सत्ययुगी स्वराज्यको वरसा मिलेछ, सेकेण्डमा। शिवबाबाको नाम त सबैले मन पराउँछन्। बच्चाहरूले जानेका छन्- उहाँ बेहदको बाबाबाट स्वर्गको वरसा मिलिरहेको छ। अच्छा!

मीठो-मीठो सिकीलधेरूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमरनिङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) आफ्नो चालचलनबाट बाबाको वा यज्ञको नाम प्रख्यात गर्नु छ, यसतो कुनै कर्म नहोस् जसबाट बाबाको इज्जत जाओस्। सेवाबाट आफ्नो भाग्य आफै बनाउनु छ।

२) बाबा समान कल्याणकारी बनेर सबैको आशीर्वाद लिएर उच्च नम्बर लिनु छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान रहने बहादुरी देख्नु छ।

वरदान:- सहयोगद्वारा स्वयंलाई सहजयोगी बनाउने निरन्तर योगी भव

संगमयुगमा बाबाको सहयोगी बननु- यही सहजयोगी बन्ने विधि हो। जसको हर स'कल्प,

शब्द र कर्म बाबाको वा आफ्नो राज्य स्थापनाको कर्तव्यमा सहयोगी बननको लागि छ, उसलाई ज्ञानी, योगी आत्मा, निरन्तर सच्चा सेवधारी भनिन्छ। मनबाट नभए तनबाट, तनबाट नभए धनबाट, धनबाट पनि नभए जुन कुरामा सहयोगी बनन सक्छौ, त्यसमा सहयोगी बन्यौ भने यो पनि योग हो। जब हौ नै बाबाको भने बाबा र स्वयं, तेस्रो कोही पनि नहोस्- यसबाट निरन्तर योगी बनछौ।

सलोगन:- सङ्गममा सहन गर्नु अर्थात् मर्नु नै स्वर्गको राज्य लिनु हो।